

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 220/2022
19.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролуба Томића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр. 115/20 од 23.11.2020. године и Вишег суда у Врању 4 Кж1. бр. 59/21 од 28.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.04.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Стошића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр. 115/20 од 23.11.2020. године и Вишег суда у Врању 4 Кж1. бр. 59/21 од 28.09.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног, у преосталом делу, **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бујановцу К.бр. 115/20 од 23.11.2020. године, у ставу првом, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 20.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико не плати наведену казну у одређеном року, иста ће се заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне суд одредити један дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од 6 месеци. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у ставу првом изреке пресуде.

Пресудом Вишег суда у Врању 4 Кж1. бр. 59/21 од 28.09.2021. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца – пуномоћника окривљеног – приватног тужиоца АА, браниоца – пуномоћника окривљеног – противтужиоца ББ и пуномоћника – браниоца приватног тужиоца – окривљеног ВВ, и пресуда Основног суда у Бујановцу К.бр. 115/20 од 23.11.2020. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Стошић, због

повреде закона, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, коју образлаже наводима да је дана 15.10.2020. године од стране пуномоћника приватног тужиоца извршено прецизирање приватне тужбе од 10.08.2018. године и то након укидања прве првостепене пресуде решењем Вишег суда у Врању Кж бр. 75/20 од 14.04.2020. године и враћања на поновни поступак, а да првостепени суд, није извео ни један нови доказ у погледу нових чињеница које би евентуално указивале на другачије чињенично стање од онога које је утврђено првостепеном пресудом, па је, по ставу одбране, доношењем пресуде, која се захтевом побија, суд прекорачио оптужбу на штету окривљеног АА. Чињенични опис у изреци првостепене пресуде није остао у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а на шта јасно указује чињеница да је суд најпре ослободио окривљеног АА да је извршио кривично дело лака телесна повреда, а након измене односно прецизирања оптужног акта, али без извођења новог доказа који би указивао на другачије чињенично стање окривљеног АА огласио кривим. На описани начин, по ставу одбране, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

Прекорачење оптужбе на штету окривљеног подразумева измену чињеничног описа дела, који је дат у оптужном акту додавањем нове радње извршења, односно веће криминалне воље окривљеног, на који начин се погоршава његов положај у погледу правне оцене дела или кривичне санкције.

У конкретном случају, правноснажна пресуда се односи на исто лице - окривљеног АА и на исто кривично дело - лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда, побијаним правноснажним пресудама није прекорачена оптужба, односно није повређен објективни, ни субјективни идентитет оптужбе и пресуде. Ово имајући у виду да су у односу на окривљеног битна обележја бића кривичног дела идентична и у диспозитиву оптужног акта и у изреци пресуде, односно да постоји истоветност чињеничног описа радње извршења

предметног кривичног дела из изреке пресуде са чињеничним описом радње дела датог у прецизираној приватној тужби од 15.10.2020. године, на коју процесну радњу – измену оптужног акта је приватни тужилац и овлашћен у току поступка. Наиме, из списка предмета произилази да су пресудом Основног суда у Бујановцу К бр. 243/18 од 29.11.2019. године у ставу првом изреке, окривљени АА и окривљени ББ ослобођени од оптужбе да су извршили кривична дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, (поред осталог), а која пресуда је решењем Вишег суда у Врању 3 Кж1 бр. 75/20 од 14.04.2020. године укинута и предмет враћен на поновно суђење Основном суду у Бујановцу и то усвајањем жалбе пуномоћника – браниоца приватног тужиоца – окривљеног ВВ. У поновном поступку дошло је до прецизирања приватне тужбе дана 15.10.2020. године на главном претресу.

Дакле, како је чињенични опис у изреци првостепене пресуде идентичан као и чињенични опис дат у прецизираној приватној тужби од 15.10.2020. године, то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног, којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости нумерише и образлаже и повреду закона из члана 440. ЗКП, те поред осталог износи сопствену оцену исказа сведока, сопствено виђење предметног догађаја и своје чињеничне закључке другачије од оних утврђених побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, односно повреде закона из члана 440. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић